ναῦν ἀπολέσαι; ἢ εἴ σοι πείσαιμι κοινῇ τὴν πόλιν, ψευδόμενος, ὡς ἂν στρατηγικῷ τε καὶ δικαστικῷ καὶ πολιτικῷ ἑαυτὴν ἐπιτρέψαι, τί ἂν οἴει σαυτὸν καὶ τὴν πόλιν ὑπὸ σοῦ παθεῖν; ἢ εἴ τινας ἰδίᾳ τῶν πολιτῶν πείσαιμι, ψευδόμενος, ὡς ὄντι οἰκονομικῷ τε καὶ ἐπιμελεῖ τὰ ἑαυτῶν ἐπιτρέψαι, ἆρ' οὐκ ἄν, πεῖραν διδοὺς, ἅμα τε βλαβερὸς εἴης, καὶ καταγέλαστος
39 φαίνοιο; Ἀλλὰ συντομωτάτη τε καὶ ἀσφαλεστάτη καὶ καλλίστη ὁδὸς, ὦ Κριτόβουλε, ὅ τι ἂν βούλῃ δοκεῖν ἀγαθὸς εἶναι, τοῦτο καὶ γενέσθαι ἀγαθὸν πειρᾶσθαι. Ὅσαι δ' ἐν ἀνθρώποις ἀρεταὶ λέγονται, σκοπούμενος εὑρήσεις πάσας μαθήσει τε καὶ μελέτῃ αὐξανομένας. Ἐγὼ μὲν οὖν, ὦ Κριτόβουλε, οὕτως οἶμαι δεῖν θηρᾶν ἡμᾶς· εἰ δὲ σύ πως ἄλλως γιγνώσκεις, δίδασκε. ¶ Καὶ ὁ Κριτόβουλος, Ἀλλ' αἰσχυνοίμην ἂν, ἔφη, ὦ Σώκρατες, ἀντιλέγων τούτοις· οὔτε γὰρ καλὰ, οὔτε ἀληθῆ λέγοιμ' ἄν.

§. 39. συντομωτάτη] Vertit Cicero de Offic. II, 12. ſimul tamen reſpiciens ad alterum locum I, 7, 1: *Praeclare Socrates hanc viam ad gloriam proximam et quaſi compendiariam dicebat eſſe, ſi quis id ageret, vt, qualis haberi vellet, talis eſſet. Ruhnk.* — Cf. Cyrop. I, 6, 22. Pariſ. 1 omiſit ἀσφαλεστάτη.

μαθήσει τε καὶ μελέτῃ] Socratis ſententiam hanc, omnem virtutem diſciplina et vſu eſſe diſcendam, augendam, confirmandam, ſaepe Xenophon repetit: v. c. ſupra I, 2, 19: III, 9, 1: IV, 1. Cyrop. III, 1, 17: III, 3, 53.

δεῖν θηρᾶν ἡμᾶς] Sic edidi e MS. 1 pro vulgato δεῖν ὑμας ταύτας θηρᾶσθαι. Primum, non hoc pertinet ad ſtudium virtutis, de quo proxime; ſed eſt concluſio totius diſputationis, de modo comparandorum amicorum; quod indicat verbum venari. Ergo ἡμᾶς [idem iam laudat Brodaeus et edidit Caſtalio. *Z.*] verum, non ὑμᾶς. Socrates ſe σύνθηρον promiſerat. Deinde ταύτας vitioſum, quod et ab edd. vett. et Pariſ. item MSS. Vindob. abeſt cum verbo θηρᾶσθαι. *Ern.* — Brodaeus poſt δεῖν ἡμᾶς deeſſe putat ποιεῖν. et idem legiſſe videtur Beſſario, vertens, *Ego itaque ſic eſſe faciundum arbitror.* In Vatic. 1. 2. Florent. A. B. C. eſt οἶμαι δεῖν ὑμᾶς. εἰ δὲ σύ πως. Sed Florent. E habet οἶμαι δεῖν ἡμᾶς. εἰ δὲ σύ.

CAPVT